

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.VI-Sl-895/71-2
od 10.VIII 1971.

Vijeće: dr Dušan Arneri, dr Ernest Vajić, Branko Lovrečki

Prijevoz kamionom - Vozarina - Pripajanje pogona od jednog poduzeća drugom - Vozaru je vozarinu dužno platiti poduzeće koje je s njime sklopilo ugovor o prijevozu na temelju kojeg ugovora je prijevoz izvršen, pa makar se radilo i o robi koja pripada pogonu koji se iz toga poduzeća izdvojio

Tužitelj je vozar, a tuženik je poduzeće koje je s vozarom sklopilo ugovor o prijevozu robe.

Sporno tužbeno traženje odnosi se na vozarinu za izvršene kamionske usluge prijevoza mineralne vode iz mjesta Jamnička Kiselica do Ljubljane. Radilo se o tri kamionska prijevoza mineralne vode izvršena u periodu od 3. do 5.VIII 1967. g. Tužitelj je transportnu uslugu izvršio i zatražio plaćanje vozarine od tuženoga, s kojim je imao zaključen ugovor o transportu, a kad je ovaj odbio da plati te usluge, tražio je isplatu vozarine od poduzeća, kome se pripojio pogon Jamnička Kiselica nakon izdvajanja tuženoga poduzeća.

Tuženik se protivio tužbenom zahtjevu ističući prigovor pomanjkanja pasivne legitimacije, jer da tužitelju spornu vozarinu treba platiti poduzeće kojemu se pogon Jamničke Kiselice pripojio. Ovo s razloga što se pogon Jamnička Kiselica izdvojio iz tuženoga poduzeća, s 1.VIII 1967. g, a transportne usluge izvršene su poslije toga izdvajanja.

Tužitelj je tvrdio da je s tuženikom u pravnom odnosu temeljem prije zaključenoga ugovora o prijevozu mineralne vode, koji među strankama nije uopće sporan. Prema tome prijašnjem ugovoru tuženi, kao pošiljalac robe redovito je plaćao tužitelju naknadu za transportne usluge. Tuženik da uopće nije tužitelju otkazao spomenuti transportni ugovor sve do 6.VIII 1967. g. tj. do momenta kad su bili već izvršeni i sporni prijevozi. Dosljedno tomu smatra da mu naknadu treba platiti tuženi s kojim stoji tužitelj u pravnom odnosu.

Prvostepenom presudom tužitelj je odbijen s tužbenim zahtjevom za osporeni iznos uvažnjem tuženikovog prigovora pomanjkanja pasivne legitimacije, jer da su usluge izvršene poslije 1.VIII 1967. g. tj. nakon što je pogon

Jamnička Kiselica izdvojen iz tuženog poduzeća. Okolnost što je tužitelj izvršio transportnu uslugu u skladu s prije zaključenim ugovorom o transportu između tužitelja i tuženog, i što nije bio obaviješten o nastaloj promjeni prvostepeni sud smatra neodlučno. Prema nalaženju prvostepenog suda tužitelj bi vozarinu mogao tražiti da mu plati jedino poduzeće kome se pripojio pogon Jamnička Kiselica.

Pravodobnom žalbom tužitelj pobija prvostepenu presudu u dijelu kojim je odbijen s tužbenim zahtjevom i predlaže da se njenim preinačenjem tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti i njemu naknadi trošak cjelokupnog postupka.

Drugostepeni sud je žalbu uvažio.

Prema nalaženju drugostepenog suda iz svih provedenih dokaza proizlazi pouzdano da je tužitelj bio u pravnom odnosu u pogledu izvršenih transportnih usluga i obaveze plaćanja sporne vozarine baš s tuženim, a nipošto ne sa poduzećem kojemu se Jamnička Kiselica pripojila. Nesporno je naime među parničnim strankama da je tužitelj i ove - sporne transportne usluge izvršio na temelju i u skladu s prije zaključenim transportnim ugovorom prema kojemu je tuženik bio i platac vozarine, i da tuženik prije utovara baš sporne količine robe nije otkazao ugovor o transportu. Neusvojivo je pravno stajalište tuženikovo prema kome on ne bi bio dužan platiti vozarinu samo zato što su u subjektivnoj strukturi tuženoga nastupile neke promjene, izdvajanje pogona i sl. Ovaj razlog vozara - tužitelja kao ugovorno vjerne strane nipošto se ne tiče, pa je stoga tuženik dužan platiti tužitelju spornu vozarinu.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.IV-Sl-1141/71-2
od 26.X 1971.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Zdenko Antić, Stanko Skok

Špediter - Špediterski posao i posao uskladištenja koji zaključuje špediter u izvršenju špediterskog posla - Ovo su dva potpuno nezavisna posla - Špediterov zahtjev prema skladištaru kod kojega je špediter uskladištio robu - Špediter ima neposredni zahtjev prema skladištaru koji nije vratio uskladištenu robu, bez obzira na odnos između špeditera i njegovog komitenta

Sporno je među strankama da li je tuženi - skladištar i lučki stivador - dužan tužitelju - špediteru naknaditi štetu vrijednosti 1 sanduka robe, koji je skladištar primio na